

Preu
de subscripció:
2'50 ptes. l'any
Un número:
10 cts.

EMPORIÓ

PERIODIC QUINZENAL

Redacció i
Administració:
Ateneu
Montgrí

Any II

TORROELLA DE MONTGRÍ 14 de Maig de 1916

Núm. 33

DE LA TERRA

ANIMA I COS

Després de molts esforços, de molts afanys, de molts sacrificis, hem arribat a la formació d'una obra veritablement torroellenca, gloriosament dignificadora, d'esperitualitat única, de notable transcendència en el desenrotll de la vida local col·lectiva.

Torroella feia anys i anys que vivia una existència esperitualmente migrada, gairebé absurda a les modernes correnties que caracteritzen la vida dels pobles.

Feia vergonya contemplar l'inanitat esperitual del nostre poble, del nostre poble que tenia una vida pura i simplement vegetativa. Torroella vivia la vida dels sentits.

Pró la gernació novella, d'ardiments de joventut i vigoria, s'acomplí per a infundir a la vila nostra un alé d'ideal, una corrent d'esperitualitat, en una paraula, per a infundir en son cós l'essència de l'ànima que li mancava.

I vingué l'*Ateneu* i poc a poc, de la manera amb que's fan les obres que han d'esdevenir d'alguna transcendència, l'*Ateneu* anà creixent i com l'eura del bosc anà extenent-se per terres properes i cobrint arbres nous. Pró aquesta eura tenia no el parasitisme per vida, sinó una fonda i pròpia substància.

L'obra de l'*Ateneu* fou ben prompte una obra indispensable a Torroella, era l'únic que presentava un marge suficient de treball i d'iniciativa, suficient per a involucrar en son sí a tot el moviment ideològic torroellenc. I cada dia més, l'*Ateneu* anava cobrant més confiança i fortament, com un vell roure secular, endinzava les seves arrels fins les entranyes mateixes del nostre poble; d'aquesta faisó el *Ateneu* se feu una institució veritablement de casa, i tota la gent que tenia una espurna de bon seny, i d'idealitat —salvant, esclar, honroses excepcions

contradictories— tingué que portar la seva col·laboració an aquesta obra.

Aixís doncs l'*Ateneu* se'ns mostrá com una bella florida popular, com un excel·lent brotada de fruits juvençans. Després ja arbre frondós fou el símbol de Torroella, la veu més definida del seu tarauná, la concreció viva de tot el poble, amb tot el seu caudal de coses pròpies.

Torroella ja tenia ànima, i l'idea de cultura formava ja part en les seves manifestacions, i l'iniciació d'un treball de renovellament i de redempció eren la prova admirable de que hi havia una resurrecció esperitual a Torroella.

* * *

Pró l'obra no era encara complerta.

Torroella tenia ja una ànima, que sentia tota la poesia de les seves tradicions i de la seva vida; que aprenia a estimar el tresor de totes les coses que representen una selecció i un enlairament.

Pró mancava alguna cosa a Torroella.

¿Que era? Torroella treballava amb tots els anhels i amb totes les intensitats del temperament catalá, pró era un treball del camp-font principal de la seva subsistència i riquesa un treball rutinari, plé de les imperfeccions de l'ignorancia, que's perdía en bona part en el buid dels esforços individuals.

En una paraula; els nostres agricultors no sabien res de la moderna orientació, que's l'entrar al *Sindicat Agricol*, per a trobar en ell lo que no pod obtenir amb l'esforç propi, isolat, sense articulació amb l'esforç dels seus semblants.

I el *Sindicat* que ja existia a Torroella, debia sofrir una transformació si volia respondre a les exigencies dels nous temps i a les necessitats apremiants de l'agricultura, conseguint amb una gran activitat, amb un generós desprendiment, i amb una madura reflexió, un máxim de benefet per el perfeccionament dels conreus, i arribar aixís a un major esplendor de la nostra vida econòmica.

El *Sindicat* debia fer en defensa dels interessos de la classe agricultora, lo que l'*Ateneu* havia fet en l'ordre de cultura.

El *Sindicat*, *debia fer una revolució*.

Fermament creiem que aixís ho farà el *Sindicat*, i aleshores sí que Torroella tindrà un gran complement de vida.

L'idealitat i la riquesa, en admirable agermanament seràn una ànima pura i un cós vigorós, que si fán l'exel·lència del home, be seràn també la exel·lència de la col·lectivitat.

PONS

V A R I A

VIGILIES DE FIRA

Som en vigílies de la fira de Sant Isidre, restaurada l'any passat amb tantes esperances, moltes de les quals devindrán ja aquest anys, joiosa realitat.

La restauració de la fira de Sant Isidre es una bella mostra del despertar de Torroella, iniciat tant esplendorosament en tots els ordres de la nostra vida col·lectiva. Despertar que es penyora de prosperitat i riquesa per l'avenir, si no desinaiem en el camí emprés i no'ns manca la col·laboració entusiasta i unànim de tots els que poden i tenen deure de prestar-la.

Afortunadament ara mateix amb ocasió d'aquesta fira, s'ha evidenciat per sort de tots, que'l nostre poble sab respondre an aquelles crides que se li fan en nom del bé comú i del prestigi de la vila. I al igual que l'any passat, tothom ha correspost a la mida de les seves forces i amb aquell interés i entusiasme tant plaents, quan se tracta de la riquesa i prosperitat dels pobles. Tot Torroella ha correspost, les entitats totes, prescindint de llurs diferències i matços, els particulars, els comerciants, industrials, agricultors etc., tot Torroella menys unes poques i lamentables excepcions quasi bé naturals. Excepcions que baix la capa d'una indiferència suïcida (com si fos possible l'indiferència en qüestions vitals com aquesta) o bé per disconformitat en els procediments o actuació de la Comissió organitzadora, no son en realitat mes que mals encuberts egoïsmes i fins i tot una mal dissimulada i ridícula avarícia.

Peró son tant poques aquestes excepcions que podriem contarles amb els dits de les mans i encara ens sobrarien dits. La trista evidència en que inconscientment s'han col·locat aquests mals vilatans,

el buit que s'ha fet al seu entorn i l'inevitable sensació del ridícol, son el millor premi a la seva mesquina conducta.

El despertar de Torroella, després de romandre tant de temps submergida en la conformació i en l'estancament, es cada dia mes esperançador. Arbre rublert de sava jovençana que esclatà al bull de vida de la Primavera i que comença a donar fruits sucosos...

Nosaltres ofrenem an el despertar de Torroella, els nostres entusiasmes mes fervents, devots com som de tot lo que signifiqui renovació, desvetllament i de tot lo que s'aparti del quietisme anorreador d'energíes i voluntats. En aquest sentit, com diu molt bé el nostre dilectíssim *Pons*, nosaltres som obertament, declaradament, revolucionaris.

JUNY

- - CANÇONS PER ESSER DANÇADES

LA CANÇÓ DE LES FLORS

*Una cosa fins al seny
ara, al Març que tot se muda;
ara, amor, que el vent empeny
la semença inconeguda
i en el cel hi ha la fulgor
que vindrà a totes les vides:
Si em dareu la vostra amor
quan les flors serán eixides.*

*Peró es clou devant de mi
vostre cor, que mai desitja,
¿Espereu el bell mati
de quant frissa la calitja,
quan el camp es tot odor
i les vespres son ardides,
i vindrà la vostra amor
quan les flors sien complides?*

*Torna el vent que amb vol etern
dú el sement, vola la rosa:
una mica de l' hivern
es encare bella cosa.*

*Acolliu mon cant sonor
i les meves mans junyides:
jo us demán la vostra amor
quan les flors serán marcides.*

JOSEP CARNER.

- - - LA MARÍA PER LA PASQUA

*Dia de Pasqua! Hi ha una estranya
serenitat, al caminar
per 'quets camins de la muntanya
que fan olor de dia clar.*

*Pro tu no rius, que una ferida
ha fes el coll de l'anyell blanc,
i te'l contemples exaudida
quan veus plorar la seva sang.*

*A nova vida es transfigura
pel cel florit primaveral
el Deu fet carn humana i dura,*

*i en sacrifici virginal
raja brillanta la sang pura
del tremolós anyell pasqual*

- - - LA MARÍA I LA PRIMAVERA

*Ai, primavera, la festiva!
Hi ha un verd molt tendre sobre'ls prats,
D'un gran encís m'has fet captiva,
i vinc a tu en les soletats*

*aon devalla una font viva
pels llavis meus assedegats.
Del verd camí segueixo esquiva
tota voltada de ramats.*

*Amb dues mans prenc la fresquiva
claror d'argent de la font viva,
riuen mos llavis incendiats,*

*i fins adins del pit m'arriba
tota vibranta, tota viva...
Hi ha un verd molt tendre sobre'ls prats.*

JOSEP MASSÓ VENTÓS

■ ■ ■ ■ ■

COMENTARIS D'ACTUALITAT

Si els nostres Governos no inspiressin una molt fonda repugnancia, farien riure.

Potser mai s'havia vist major desaprensió, i una més gran inconciència per part dels governants, tant que pot dir-se que el Govern d'en Romanones ho fa més malament que el d'en Dato, encara que sembli impossible.

Hem parlat ja de lo que passá amb el sulfat de coure, que es una de les bromes més sagnants que jugá al país el Govern actual, suscintament empró

recordarem aquesta qüestió, que en altres països haguera sigut prou per a enderrocar un règimen.

A causa de la guerra no venia a Espanya el sulfat de coure, indispensable per a la salvació de les nostres vinyes. Davant els clams de l'opinió atemoritzada el Govern se decidí a intervenir i no conseguint el sulfat d'Anglaterra, conseguí proveir-se en els Estats Units.

Callá l'opinió amb un raig d'esperança i esperá confiadament. El sulfat no venia. Torná a clamar i el Govern prometé la prompte arribada del sulfat i a preu molt barato. L'opinió pública callá de nou i de nou esperá.

Per fi arriba el sulfat i el Govern posa el crit al cel, com si hagués trobat la pedra fi'osofal. I quan tothom anava a aplaudir l'activitat de nostres directors, anuncia el sulfat que's venia a 1'10 i 1'20, se pagarà a 2'00 i a 2'40 (!)

De manera que 'l Govern portá sulfat a Espanya tard i malament, fent una indigne jugada al país que clama d'auxili desesperadament. L'intervenció del Govern encarí al sulfat, fent-lo molt difícil de obtenir. És la ruina del pagés, que veu que 'l conreu de la vinya li costará un ull de la cara, i que veu també com les seves vinyes van omplent-se de mildiu, sense poguer evitar-ho, i amb el temor encara de ser pitjor el remei que la malaltia.

I seguirán pagant el vi car, aquells que 'n veuguin, que molts tindrán que passar amb aigua.

I els Governos viuen encare tranquilament entre la ruina del país, i més que els, interessos del país prefereixen preocupar-se de crisi i de combinacions ministerials, i... ¡Viva España!

■ ■ ■ ■ ■

• H O S •

HA passat la Quaresma i aquesta ha donat pas als dies jolius de primavera, portant major concurrència a les nostres vies.

En les tardes diumenjals la juvenut ha inaugurat els imprescindibles passeigs del cap al tard. A la sortida dels balls acut tot-hom camí del Pont i allí tot guaitant al sol com se'n vá a la posta, les parelles enamorades se juren fidelitats d'amor.

ARA a n'els cans vagabons ja no 'ls donen boles. Han adoptat un procediment molt més pràctic i més productiu.

Com a ciutat ja tenim carretó de goços. Nosaltres hem vist com l'Alfredo n'empaitava un, i com en Cruañas tirava el carretó.

L'espectacle que oferien els goços en l'ago-

nia no era gens agradable. Avui ademés de ser el procediment més humanitari, fins dona lloc a interessants escenes que no careixen de gràcia.

—

S*I ademés dels dies clars, els camps ufanosos i les aurenets, no'ns digués el calendari, que hem arribat a la primavera, ens ho diria la florida de nostres balcons-jardins. Al istil de les reixes d' Andalusia, al arribar aquest temps floreixen, en nostres balcons, Lliris d'aigua, Geranis, Margarites, Ceylans, etc., etc. Fins n'hi han que's vulgaritzen convertint-se en hort, i allí veureu Julivert i Menta, Pebrots i Tomàquets.*

No ho critiquem; que el que no te hort ni jardí a casa be's pot permetre la llibertat de guarnir-sen un al balcó, que també adorna el carrer. Pero ¡per l'amor de Deu! que no reguin les flors en ple dia, que ademés de mullar als transeunts, al sentir els degoters, ens fa l'efecte que plou, i allò, francament, no fa primavera.

COMARQUES ARTESIANES DE CATALUNYA

L' EMPORDÀ

El Dr. M. Faura i Sans, catedràtic de Geologia de l'Escola Superior d'Agricultura, donà la conferència a la Cambra Agrícola de Figueres, que estava anunciada per al diumenge de Pasqua, en que fou ajornada per un accident ocorregut a l'automòbil.

Exposà el cercle evolutiu de la dinàmica hídrica, demostrant l'origen de les aigües subterrànies, mitjançant les filtracions en els terrenys permeables o bé pels traus oberts entre escletxes, litoclasses o fallles dels estrats que integren l'escorça de la terra.

Pel curs a seguir per les aigües subterrànies, a voltes formen corrents o rius, segons les relacions estratigràfiques; ressenyant les notables corrents pirenenques que alimenten els Güells del Jueu, les fonts del Llobregat, etc... Aitals corrents en son treball roseguen el sí de l'escorça de la terra, deixant grans cavernes i avencs. I per a patentitzar la dinàmica de sota terra, projectà el conferenciant innumbrables vistes de les seves exploracions practicades per tots els indrets de Catalunya.

Un altre aspecte de la hidrologia subterrània és el de constitució d'una alternància en els elements estratificats, no dislocats ni romputs; per entre els que s'hi estenen mantells d'aigües presonereres. A les tals conques se les anomena artesianes.

El doctor M. Faura i Sans fou comissionat per la Mancomunitat per a estudiar les comarques, en les quals probablement hi existeixen aigües soterrànies,

avui ignorades o poc conegudes, per a procurar-se l'aprofitament per atendre les necessitats agrícoles i serveis de poblacions. Aquestes són, a més del Pla del Llobregat i del Baix Besós, en les quals hi ha fetes considerables perforacions, l'Empordà, de Sils a Girona, Vallés, Camp de Tarragona, delta de l'Ebre i Pla d'Urgell, segons una informació presentada el primer de juliol d'antany. Per acord del Consell Permanent de la Mancomunitat les primeres comarques que devien estudiar-se amb tot deteniment científic devien ésser l'Empordà i el Camp de Tarragona.

Acabats ja els estudis de l'Empordà, i essent teòricament de resultats positius que fan preveure una extensa utilització, per aital motiu el doctor Faura donà compte dels seus treballs a la Cambra Agrícola de l'Empordà, per a fer pública la campanya realitzada, amb un fonament científic, perquè fos conegut aquest estudi preliminar per al propietaris.

En un mapa detallat a l'escala de 1:25,000 que exposà al nombrós i selecte públic que amb interès acudí a la cambra, hi ha les limitacions de tots els terrenys que integren el sol empordanés; les zones de les filtracions de les aigües fluvials dels rius Muga, Manol i Fluvià; les altituds dels paratges interessants per a les nivellacions piesomètriques; el gran golf de l'Empordà, en els temps pliocènics, està perfectament limitat; com també la conca probablement artesiàna, la qual té una extensió d'uns 200 kilòmetres quadrats.

Historià les formacions geològiques, per a demostrar, al final, quina devia ésser l'extensió en la que podien fer-se les perforacions.

Com a l'Empordà, des de fa uns 70 anys, s'hi han fet algunes temptatives, essent comptadíssimes els que han donat bons resultats, per no haver-se fet un estudi geològic detallat. El doctor Faura no els dóna un valor científic, car que moltes d'aquestes construccions són defectuoses, i tampoc s'han servat les dades dels espessors de les capes travessades. Així és que el doctor Faura creu convenient el que es faci un nou ensaig, i es construïxin tres perforacions, en disposició triangular, prop dels extrems de la zona teòricament artesiàna, com son: Vilabertrán, Sant Pere Pescador i Castelló d'Empuries, com a comprovació dels càlculs formulats.

La Mancomunitat pagarà les despeses d'aquestes tres primeres perforacions, les quals es practicarán en les finques dels propietaris que ofereixin millors proposicions. La profunditat màxima es d'uns 250 metres.

Dels resultats que s'obtinguin d'aquestes tres perforacions artesianes, que fitarán l'amplitud de la conca de l'Empordà, després podrán fer-se totes aquelles perforacions artesianes per a regar extenses superfícies de terra, finques de particulars, i també per als serveis de les poblacions; per a les quals empreses la Mancomunitat està disposada a

prestar-hi son apoi, previs contractes especials per a cada cas particular.

Practicant-se ordenadament aquestes perforacions, a l'ensem que establir uns recs de desaigüe per als períodes de inundacions, es transformarà per complet aquella comarca catalana, una de les més agrícoles; com també indirectament s'obtindrà un millorament higiènic, minvant el paludisme.

A l'acabar la conferència fou felicitat el doctor Faura i Sans per l'empresa projectada, mereixent xardorosos aplaudiments. I es d'esperar, per la unanimitat que hi havia a la Cambra Agrícola de l'Empordà, que la nova s'estendrà per tota la comarca, portant-se a la pràctica les instruccions indicades, col·laborant amb les iniciatives altruistes de la Mancomunitat de Catalunya.

D'ESPECTACLES

COMENTARI

Arreu, arreu de Catalunya es manifestan com en aquells bons temps de Solidaritat Catalana, nous entusiasmes, voluntats novelles que s' desvetllen en pró de la causa catalana. En tots els ordres es nota novament que un ideal suprem treballa, treballa fonament per a restablir, per a imposar com es de raó i de justícia costums apagades, lleis noves que fassin mes forta encare la vida, ja en sí tant vigorosa del nostre poble.

Tot, tot progressa en la nostra terra. L'indústria, el comerç, les arts, la ciència, tot menys una petita branca que resta mústiga, reseca i descuidada entre tanta floridaesa.

En literatura tenim cada dia obres noves que venen a enriquí, a completar la biblioteca catalana. En política tenim oradors fogosos, valents lluitadors, parlamentaris de primera fila que saben fer sentir la seva veu desde 'l baix poble a les mes altes esferes. Dintre el comerç, l'indústria i l'agricultura figures eminents i autoritzades. I en el teatre, la més viva manifestació de la vida espiritual d'un poble, tambe tenim autors insignes i actors de fama reconeguda. Però no obstant i aixó (i ens es dolorós manifestar-ho) el teatre català está en crisi. Es vergonyós, paradoxal! I tot per manca de públic.

¿De qué s'es fet d'aquell estol de ciutadans que avans el sostenia vigorós i triomfant? car ell estava predestinat com ja hem pogut notar are a engrossir les filles de la nostra intel·lectualitat?

El teatre català fou en altre temps la diversió selecte de totes les families, avui al deixar-lo quasi sol i abandonat, demostrem estar divorciats amb l'art de casa, refermant aquella frase dels nostres

enemics, de que Catalunya atrevessa una época de desnivellament i de decadencia cultural.

No, i cent voltes no. Lo que hi ha es que el poble dominat per aquest ambient malsá, importat per aquets mateixos enemics es deixa arrastrar per aquesta falsa corrent que li fa veure que els espectacles brutals i flamencs son els mes dignes i els més edificants.

Tenim fe amb el nostre poble i es per aixó que creiem que no podrà morir per complert aquella puresa de bon gust tantes voltes manifestada i que retornarán a no tardar els grans temps d'esplendidesa del nostre glorios teatre. I si aixis no fos sempre hi quedariem nosaltres els que constituím les entitats culturals com es l'Ateneu Montgrí, que volem convertir llur casal en verdader temple del art i de la cultura,

PALET

BIBY

Dies ha que la febra li sotraqueja 'l cor. El doctor que el metja ja no sab qué ferhi. Biby, el pallasso Biby no té remei.

Ha vingut el combregar, i de sentors celestials ha omplert la cambra dolorosa. Amb el pá eucaristic l'ànima de Biby s'ha purificat. I en son esguart que veslluma les alboís del paradís hi há tota l'alegria dels àngels.

Les tres filles del clown no's mouen de la vora del malalt. Totes tres duen noms de flors: Hortensia, Rosa, Camelia. La major no més té setze anys; la més petita té milia let dotze.

Per aqueixes delicades flors, Biby ha passades totes les miseries. Ha errat pel mon essent el divertiment de xics i grans i d'infants les riotades dels uns i les flestomies dels altres.

Mes s'ha prócs sempre l'ofici amb tanta afició, que 'l ser pallasso ha sigut per a ell un sacerdocí. La farsa, la trua i la facecia, maliciosos o ignocents, han sigut la sua religio. Per a Biby l'home ha vingut al mon per a riure o per a fer riure.

Ha dit Hortensia:

— Senbla que 'ls sacraments l'han calmat un xic.—

Rosa ha alegit:

— Ara respira millor.—

La petita Camelia s'ha mirat a son pare i s'ha ajupit rera'l lit per a que ell no la vegés plorar.

El monbon estira un braç, crida a les seves filles i quan les té ben aprop els hi diu:

— Este pensant que si me'n munto al cel aixis com vaig ara, Sant Pere no 'm coneixerá. Anc que li juri que soc Biby no 'm voldrá creure. Tal com m' heu posat en aquest jaç llastimós, no puc fer riure a ningú.

Hortensia, baix-baixet a ses germanes:

— Ja delira, pobre pare!

—Si 's quedés sol, fa Rosa, potser encara dormiria.—
La més gran deixa ben tapat al malalt i les tres germanes, de puntetes, se 'n van de la cambra.

Al veures sol, Biby s'incorpora, obra 'ls ulls tant com pot i guaita tot lo que l'environa. En el recó més fosc, una xinxeta qui té llanguiments mortals. Més cap a la finestra, una calaixera ventrada damunt de la qual, fa poc, la hostia ha resplandit com en un altar. En un altre recó hi ha un penjarrobes plé de vestiments, de totes colors.

Biby somriu al veure les calces vermelles de son vestit més estimat. Junt amb les calces, una ermilla verda i un gec groc i morat amb les mànegues roges. Tant l'atrauen aquests violats arreaments, que 'l pallaso salta del llit per a despenjar-los.

Tremolant i petant de dents se posa son vestit favorit, el que més triomfs podia comptar, el que havia desencadenat més rialles. Quan se veu altra vegada amb aquelles coloraines, Biby plora de content. Ara sí que Sant Pere 'l coneixerà.

Camelia, la més petita, vol saber si son pare s'ha adormit o nó, i s'en va a escoltar rera la porta. Més, sent qualque cosa de fexuc que 'l llit fa cruixir i entra de dret a la cambra. La pobre nena fá un crit d'espant. Ses germanes venen corrents.

Les tres criatures renyen amablement al pare i 'l fan estirar en el jac tan llarc com es. Però Biby refusa tota mena de cobertor, car vol mostrar-se aixís vestit de pallaso, per que 'l reconeguin bé. Un moment resta quiet, calmat, com insensible. Les seves filles se miren l'una a l'altra amb astorament. De sobte Biby diu a la més petita:

—Els pots d'unguents vés a cercar, i els pinzells i llàpig, i portam-ho tot aquí. Jo no soc encara jo mateix.—

Mentres Camelia regira'ls calaixos, el moribon diu a Rosa i a Hortensia:

-- No voldréu pas que jo'm condempni, lilles meves, ja que no ho voldréu? --

Els sanglots de les noies fan chor al fatigós pantar del pare. Camelia s'aboca al capçal del llit i comença a blanquejar la fac del pallaso. Ho fa pacientment i delicada, com aquell qui pinta una flor o posa una untura damunt d'una llaga. Front, pometes, nas, mentó, orelles i tot, es bentost blanc com el guix, com la farina. Després, amb el llàpig negre, les infantines mans ratllen el front i acusen les narines. Ara'l pinzell vermell la boca grotescament allarga i dues estrelles en les llácides galtes pinta.

A l'imaginar-se emmascarat aixís, Biby riu amb ineluctable joia. Ara sí que totes les gents de la terra 'l coneixerán, ara sí que se li obriran les portes de la gloria. Biby riu. Trágic i dolç es son riure. Les seves filles majors no surten de llur espant. Sols Camelia fitament se mira a son pare i una trista rialla fioreix en sos llavis innocents.

El malalt estira 'ls braços, enllaça a la seva filla i segella amb sa boca molla de vermelló, amb sa boca hilariant i funambulesca, tota la seva paternal amor, tot el seu agrament de pallaso.

Es aquest son darrer besar. Quan sos braços se despenen del coll de Camelia, la testa del clown cau erta sobre el coixí.

* * *

Vestit i pintat d'aquesta guisa i entre quatre ciris, se mostra a les gents. Vestit i pintat d'aquesta guisa a la iglesia 'l duen i 'l ruixen amb l'hisop. Vestit i pintat de aquesta guisa l'impeleixen. Vestit i pintat d'aquesta guisa compareix davant del tribunal de Deu.

A. MASERAS.

■ ■ ■ ■ ■

FIRES I FESTES DE SANT ISIDRE 14, 15 I 16 MAIG 1916

= DIA 14 =

A la tarde: Balls.

A la nit: Selecta vetllada al Teatre Jou, organitzada per l'«Ateneu Montgrí».

FESTA INAUGURAL DEL ORFEÓ DEL ATENEU.

= DIA 15 =

A les 9: Passada per les orquestres.

A les 10: Solemne Ofici en llaur de Sant Isidre, a l'església parroquial.

A les 11: *CONCURS DE BESTIAR* al Passeig del Marqués de Robert. Per a aquest Concurs s'han rebut fins ara els següents premis:

Del Magnífic Ajuntament	100 ptes.
De la Excm. Diputació	50 »
De D. Juli Fournier, diputat pel districte	25 »
Del Excm. Sr. Comte de Torroella	50 »
De D. Gustau Peyra	50 »
Del Sindicat Agrícol	50 »
De la Lliga Republicana	30 »
De la Comissió organitzadora	100 »

Premi especial: MITJA UNSA D'OR, premi dels senadors regionalistes, D. Frederic Rahola i D. Joan Vallés i Pujals.

A la 1 de la tarde: Balls al Teatre Jou pels MONTGRINS; al «Menestial» per «La Lira» i al «Saló Coll» per «L'Empordanesa» de Palafrugell.

A les 6 de la tarde: *GRAN FESTIVAL* a Forra Portal per una orquestra de 22 professors.

A la nit: Balls en els llocs mencionats.

= DIA 16 =

A les 10 del mati: Passada.

A les 11. Sardanes a plaça.

A les 3 de la tarda: Balls.

A les 9 de la nit: Sardanes a plaça.

■ ■ ■ ■ ■

ATENEU MONTGRÍ

—=—

14 Maig de 1916

XIX Vetllada íntima per la secció dramàtica i amb la cooperació de les aplaudides actrius GERMANES BOIX.

INAUGURAL DE L' ORFEÓ DEL ATENEU

:: PROGRAMA ::

- I. Simfonia «Tosca», Orquestra «Montgrins».
- II. La comedia en 2 actes den Lambert Escaler

DIT I FET

Repartiment: «Teresa», Srta. Boix (R.)— «Llu-
cia», Sra. Boix (C.)—«Sr. Rafols», Sr. Lloret.—
«August», Sr. Vert.—«Pio Pi», Sr. Plaça,—«Sr. Flo-
rit», Sr. Capellà.—«Porter», Sr. Viñas.—«Graells»,
Sr. Castells.

III. LA PORQUEIROLA Cancó popular a 5
veus, armonisada per E. Morera. (ORFEÓ),

IV. MOLINOS DE VIENTO, (Orquestra
«Montgrins»).

V. L'EMIGRANT, Lletra de mossen Jacinto
Verdaguer, música de A. Vives, (ORFEO).

VI. L'inspirat drama líric en 1 acte, lletra de
Santiago Rusiñol, música de E. Morera.

LA NIT DEL AMOR

Repartiment: «Teresa», Sra. Boix (R.) — «La
Cosina», Sra. Boix (C.)—«L'Avi», Sr. Lloret.—
«L'Hereu», Sr. Capellà.—«Caçador», Sr. Castells.—
«Glosador», Sr. Viñas. Noies, Nois i Nens. Chor
d'homes i noies.

A les 9 en punt.

PREUS: Entrada i butaca, 75 cts.; entrada gene-
ral, 40, i mitja 20.

NOTES.—La vetllada se donará al Teatre Jou.

Els socis i famílies tenen entrada gratuïta. Solsa-
ment els que vulguin butaca tenen d'abonar 20 cén-
tims per cada una. Després de les 7, se posarán a
la venda pública.

NOTICIES

Próxim casament.—Pel dia 15 està anon-
ciada la boda del nostre caríssim amic i consoci En
Joan Massó Ventós amb la gentil i encisadora se-
nyoreta barcelonina Josefina Millet.

El casament tindrà lloc en el cambriol de Nostra
Senyora de la Mercè, prometent revestir la festa,
un gran relleu i una gran solemnitat.

La sèrie de felicitats inacabables que un dia els
varem desitjar, son per nosaltres ben coralment re-
novades.

Visita.—Dies passats vingué el distingit electe,
per aquest districte, D. Juli Fournier, el qual fou
rebut per sos amics. A la nit se celebrá un espléndit
banquet en el gran saló del restaurant Espanya,
regnant-hi molt d'entusiasme.

Exposició.—El dia de Pasqua va obrir-se a
Girona l'exposició d'obres de nostre compatrici, el
celebrat pintor i escultor, en Martí Gimeno, resi-
dent a les Amèriques.

Acord hoable.—L'Ajuntament va acordar
instalar unes oficines de repés. Ben fet, doncs si se
apujen els queviures, lo menys que 's pod deman-
nar es que nostres botiguers donguin el pes legal.

Trasllat.—Les oficines del Jutjat municipal se
han traslladat als baixos de la casa número 28 del
carrer de Sant Agustí.

Baralles.—A Palau Satort se barallaren dos
germans per qüestions d'herencia. Un d'ells ferí
l'altre amb un ganivet.

Sembla no obstant que les ferides no son de
gravetat.

Robaments.—Alguns amics de lo agé han en-
trat en algunes cases del carrer de Sant Antoni
llimpiant rebostos.

També se 'ns diu que en alguns pobles veïns se
han comès robaments d'aquesta naturalesa.

Revista. Acompanyat de quatre civils mon-
tats, ha visitat nostra vila el Coronell de la Guar-
da Civil qui ha passat revista a la força de Torroel-
la.

Bateig.—Amb els noms de Marguerida, Adela,
i Francisca, fou batejada dies passats la filla de
nostre benvolgut suscriptor D. Eliseo Carbó, mes-
tre nacional d'Ullá.

Desitgem que no 's vegi mai torbada la joia que
amb naixement del segon fill ha vingut a comple-
tar-se en la llar ja venturosa de nostre amic.

Casament.—Amb tota solemnitat se verificà dies passats a Girona el casament de la senyoreta Josefina Montsalvatge, filla de D. Francisco amb el intel·ligent jove D. Josep Encesa.

Nosaltres que hem rebut tantes mostres de consideració del Sr. Montsalvatge, fem els vots més sincers per a la felicitat del nou matrimoni.

OCASIÓ

Se ven **MOTO « TRIUMPH » 3 H. P.**
Tres canvis de marxa i embrague. Motor en perfectíssim estat.

Daràn raó en aquesta Administració.

Artista torroellenc.—Nostre bon amic el inspirat pintor torroellenc D. Josep M.ª Mascort ha exposat algunes de ses obres en el Cercol Artístic de Barcelona.

La crítica ha rebut molt bé les obres de nostre compatriota, mereixent especial menció un interior d'Iglesia plé de llum i de color.

Felicitem de tot cor al jove artista a qui l'èxit comença tant aviat a somriure.

Festa de l'arbre.—En el veí poble d'Ullá se estant fent preparatius per a celebrar amb tota solemnitat la festa del arbre que'l Govern declarà obligatòria per a tots els pobles d'Espanya.

Concert.—Dimecres doná al «Centre recreatiu» un concert de guitarra el reputat concertista, en Joan Parras.

Executá admirablement, composicions de Albéniz, Granados, Tárrega, i hermoses melodies de Schumann, Mendelshon i altres.

Fou molt aplaudit.

Estrena.—Proximament se celebrarà en el «Centre Catòlic» la estrena d'un drama del culte literat Mossen Francisco Viver. Les aptituds de nostre bon amic Mossen Viver i els antecedents que tenim de l'obra, ens fa esperar que la estrena constituirá un aconeixement.

Als estiuejants: En l'Estartit hi ha PIS amb aigua viva, amb mobles o sense, per llogar. Platja de primer ordre.

Donará raó **Rosendo Audivert.**

De la remonta.—La Comissió de Remonta del Dipòsit de sementals d'Hospitalet, procedirà a la marca i remarca de tots els productes haguts per mitjà dels seus sementals en aquesta comarca, durant el dematí del dilluns dia 15, primer dia de la fira, abans de celebrar-se el concurs de bestiar.

REGISTRE CIVIL

Moviment de població durant el mes d'Abril de 1916

NAIXEMENTS

- Dia 3. Marina Ballester Tauler
 » 11. Pere Pibernus Bou.
 » 11. Joan Bonada Massenet.
 » 12. Tomás Salamiá Radressa.
 » 19. Josep Nicolau Burcet.
 » 28. Joan Ferrer Ferragut.

MATRIMONIS

- Dia 8. Miquel Resplandi amb Margarida Fabrelles.
 Dia 19. Llorenç Covolinsqui amb Reparada Geli.

DEFUNCIONS

- Dia 10. Joan Pou Teixidor, 55 anys.
 » 15. Joaquim Calvet Massaguer, 66 anys.
 » 16. Frederic Corredor Vidal, 76 anys.
 » 18. Catarina Riera Bruguera, 72 anys.
 » 27. Engracia Coll Bellapart, 75 anys.

MERCAT DE TORROELLA

CELEBRAT EL DÍA 8 MAIG 1916

Blat	de 21 a 22 ptes.	quartera
Civada.	de 9 a 9'50	« «
Ordi	de 9'00 a 10'00	« «
Faves	de 15'00 a 16'00	« «
Esparcet	de 00'00 a 00'00	« «
Favó	de 15'50 a 16'00	« «
Besses.	de 15'50 a 16'00	« «
Mongetes	de 33 a 36	« «
Mill	de 16'00 a 16'50	« «
Blat de moro	de 21'00 a 23'00	« «
Bestiar porquí	de 18'00 a 25'00	un
Oli	de 15' a 16'	« el mallal
Ous	de 1'20 a 1'25	« dotzena
Gallines	de 9'00 a 11'00	« parell
Pollastres	de 4'00 a 7'00	« «
Anecs	de 5'00 a 7'00	« «
Cuniills.	de 2'50 a 5'00	« «
Oques	de 5'00 a 7'00	« una
Patates de llevor	de 11'00 a 13'00	« quintá
Aufals	de 2'50 a 3'50	« «
Carbó vegetal	de 15'00 a 16'00	« càrrega
Tocinos grassus (pes viu)	de 16'00 a 17'00	« arroba

EQUIVALENCIES: La quartera equival a 80 litres; la càrrega (pes) a 120 kilos; el quintá, a 40 kilos; l'arroba a 10 kilos; el mallal d'oli, a 11'200 kilos o 12'40 litres.

El mallal de ví, 15'48 litres.

Imp. de P. Ribas. — Palafrugell. — Teléfon 362

Representant a Torroella: D. Eduard Vinyas, Carrer de Sant Agustí